

19 april 2015

Heeft u er wel eens over nagedacht wat vertrouwen in het dagelijks leven voor u betekent? Heeft u er wel eens bij stilgestaan hoe vanzelfsprekend vertrouwen kan ontstaan en opbloeien, wat er echt voor nodig is om hechte vriendschappen in stand te houden? Waar mensen bijna vanzelfsprekend en zonder er bij na te hoeven denken op elkaar kunnen bouwen.

Maar ook de keerzijde: hoe ontzettend lastig het is om vertrouwen weer te herstellen als het een deuk of stevige beschadiging heeft opgelopen. Dat de broosheid van dat herstel soms heel lang kan duren.

Ik wil in deze overweging daarom graag dieper ingaan op de betekenis van vertrouwen,

Vertrouwen..... ik zie het als een basisbehoefte in ieder mensenleven.

In onze huidige wereld lijkt het vertrouwen wel eens weg te zijn. Je hoeft immers de krant maar open te slaan, de televisie aan te zetten of op internet te surfen en je wordt zo vaak geconfronteerd met lastige dilemma's waarin er sprake is van onbalans in het kunnen hebben van oprecht vertrouwen. Of het nu de politiek, de woningmarkt, de werkgelegenheid of de wereldvrede betreft, vertrouwen lijkt vaak verder weg te zakken dan terug te komen.

In de tweede lezing die wij zojuist hoorden, had Jezus ook een opdracht die in het teken stond van vertrouwen. Twee leerlingen waren verbijsterd en door angst overmand! Zij konden niet geloven dat het Jezus was die ineens weer voor hen stond. Hij was toch degene die aan het kruis gestorven was?

Er waren een aantal momenten nodig waarop Jezus hen moest overtuigen en het vertrouwen moest krijgen! Het bijzondere in deze lezing is dat dit door zijn eenvoud het beste lukte! Kijk naar mijn handen en voeten! Raak mij aan en kijk goed! Dat alles gaf vertrouwen!

Nu terug naar de realiteit van vandaag. Wat is er voor ons nu nodig om op iets of iemand te kunnen bouwen en vertrouwen? Wat moeten wij hier nu voor doen? Is het alleen een luisterend oor, een vriendelijk gebaar of een uitgestoken hand? Of is er meer voor nodig?

Ik heb de overtuiging dat er in het beginsel vaak vertrouwen is! Kijk maar eens goed naar jonge kinderen. Onbevangen en heel spontaan, vanzelfsprekend

vertrouwend op de mensen die betrokken en geïnteresseerd zijn en een veilige omgeving voor hen creëren. Deze context zal ertoe bijdragen dat iemand met een gezond zelfvertrouwen de toekomst aankan.

De uitdaging zit hem in het aanhouden van deze geborgenheid! Maar in een complexe maatschappij die steeds individualistischer wordt, waarin eenzaamheid met de dag groeit, mensen meer en meer worden geconfronteerd met financiële zorgen, is er toch minder perspectief om te kunnen vertrouwen!!

Toch heb ik de overtuiging dat wij er wel iets mee kunnen.

Je komt hier in mijn optiek bij de kern waar de kerk betekenisvol kan zijn en meerwaarde kan hebben! Hier kunnen wij als gemeenschap, als Andreaskerk, **HÉT** verschil maken door een plek, een omgeving, een thuis te bieden voor mensen. Ongeacht hun overtuiging, geaardheid of afkomst. Is dat niet leven in de sporen van een “eenvoudig” man, genaamd Jezus van Nazareth, die er ook zo voor mensen en de wereld was. Is dat niet de man die ons ervan heeft overtuigd dat eenvoud zo oprecht en krachtig kan zijn dat het vertrouwen wekt?

Laten wij, als gemeenschap, als Andreaskerk, deze uitdaging samen blijven aangaan! Dan bouwen wij aan een wereld die er iedere dag een beetje mooier uit gaat zien. Krijgen wij perspectief en bieden de kleine, eenvoudige en alledaagse dingen ons **ALLE** vertrouwen om gelukkig te kunnen leven op deze wereld!

Amen.